

Sînt semne extrem de îngrijorătoare că monstruoasei coaliții dintre fundamentalismul islamic și stînga europeană i se raliază însăși... Biserica Romano-Catolică. Dacă nu mai este în stare să însuflețească Occidentul, Biserica pare a se fi decis să contribuie măcar la moartea lui! Să fie marele „aggiornamento” al vremurilor de pe urmă? S-ar zice că pentru Europa secularizată CIUMA din afară e nimic pe lîngă CANCERUL dinăuntru... (R. C.)

Papa Francisc a cerut ca statele europene

să-i primească pe toți imigranții,

pe toți membrii familiilor lor,

și să le dea slujbe și cetățenie

Fostul ministru al Afacerilor Europene, Pierre Lellouche, actual deputat de Paris, semnează un editorial mușcător în Le Figaro. [Iată textul:](#)

«Fără îndoială, trebuie privit ca un semn al Providenței faptul că luni 21 august, ziua în care asasinul de la Barcelona a fost împușcat de poliția catalană, Papa Francisc, întrerupându-și vacanța estivală, a crezut de cuviință să lumineze lumea și Europa în legătură cu „integrarea imigranților”.

În timp ce familiile încă își plîngeau morții, întrebându-se cum de hispano-marocanii, despre care se spune că sînt perfect integrați, au putut masacra cu sînge rece zeci de civili nevinovați din țara care i-a primit – și în timp ce aceeași întrebare se pune în aceste zile peste tot pe unde au avut loc atentate de același fel, fără a mai vorbi despre Marsilia, unde este în continuare ascuns numele șoferului camionetei – Papa se face că aceste violențe nici n-ar exista.

Acest Papă argentinian vrea să dea lecții Europei: vrea vize umanitare pentru toți imigranții, refugiați politici sau nu, unificări ale familiilor extinse, privindu-i pe toți ascendenții și descendenții, „frații și surorile” tinerilor debarcați în Europa; el vrea acces liber la cetățenie și la slujbă, în respectul „culturii” fiecăruia.□

Mai mult, ne spune Sanctitatea Sa, în numele „principiului moralității persoanei umane, securitatea personală a imigranților trebuie să prevaleze în fața securității naționale”.□

Acest text este cu adevărat devastator. El depășește cu mult funcția autorului său, în ceea ce privește atribuțiile suverane ale Statelor, care sînt în primul rînd securitatea

cetățenilor lor și controlul frontierelor.□

În numele dogmei sale – destul de surprinzătoare pînă la urmă pentru oricine cunoaște istoria Bisericii, dar fără îndoială menite să seducă publicul din lumea a treia (mai ales african), care constituie astăzi grosul batalioanelor de credincioși – Papa își arogă dreptul de a impune Europei un fel de ordine „morală” de deschidere totală și fără condiții a frontierelor sale și a cetățenilor pentru oricine dorește să se instaleze pe continent. Și aceasta indiferent de consecințele sociale, economice și de securitate ale unei imigrații în masă necontrolate.

Cum Sanctitatea Sa are consilieri buni, nu poate ignora cifrele: Africa singură, aflată la 14 kilometri de coastele europene, va număra peste 30 de ani 2,5 miliarde de oameni, iar presiunea migraționistă este deja, și aceasta se vede de acum, foarte puternică, ba chiar scăpată de sub control: 1,5 milioane de imigranți, mai multe sute de mii în 2016 și 2017.

Franța primește 200.000 de imigranți „legali” și 100.000 de ilegali în fiecare an, iar imensa lor majoritate nu au nici o legătură cu refugiații politici. Sînt doar niște tineri care au decis, cu telefonul mobil în mînă, să-și încerce șansa în Europa, acolo unde televiziunea le spune că se trăiește mult mai bine.

Papa se mai preface că ignoră faptul că imensa majoritate a acestor imigranți sînt musulmani (Africa de Nord, de Est și de Vest, Afganistan), iar acest lucru se petrece în timp ce islamul este bîntuit de puternice curente de violență și cucerire, între musulmani (șiiți și sunniți, așa cum vedem în fiecare zi în Siria, Irak sau Yemen), dar și contra Occidentului „necredincios”, totul pe fondul teribil de periculoasei descompuneri a frontierelor și a statelor din Orientul Mijlociu.

Iată care este fundalul miilor de atentate islamice comise în fiecare an în lume. Basmul cu „nici o legătură” este foarte în vogă zilele acestea: „Islamul nu are nici o legătură cu terorismul, nu e vorba decît de dezechilibrați, ba chiar de nebuni”; „Imigranții nu au nici o legătură cu autorii atentatelor” etc.

Se pune întrebarea: vrea Papa să salveze Biserica din Africa sau din America de Sud

Îngropînd Europa?

În orice caz, intervenția Papei complică serios sarcina guvernelor europene, începînd cu Franța, unde președintele Macron, convins că trebuie făcută diferența între refugiații politici și imigranții economici, se străduiește să convingă statele aflate pe celălalt mal al Mediteranei să deschidă centre de primire pentru solicitanții de azil.

Europa și Franța nu aveau nevoie de această lovitură de copită, fie ea și papală.»

«Les déclarations du pape sur les migrants

encouragent le suicide de l'Occident»

Philippe de Villiers, le fondateur du Puy du Fou, revient sur les propositions du pape François sur les migrants, [publiées lundi 21 août](#). Il s'inquiète [d'une rupture conceptuelle](#) dans le discours de l'Église et d'un message favorisant le déracinement et le mondialisme.

(
[Samuel Pruvot](#),
[Famille chrétienne](#)
)

Est-il légitime, pour un pape, de s'inviter dans un débat aussi sensible que celui des migrants?

Sur le principe, oui. La doctrine sociale de l'Église établit et développe une «théologie de la cité». L'Église a le droit, et même le devoir, d'[éclairer les fidèles](#) sur la bonne manière de gérer le bien commun et d'organiser la société. Cela dit... cette déclaration du pape François sur les migrants me semble favoriser, par son contenu et sa portée, un vrai suicide de l'Occident.

Le pape voudrait-il vraiment anéantir l'Occident?!

On dirait qu'il veut punir l'Europe dont il ne parle jamais des racines chrétiennes. Chez Jean-Paul II, Benoit XVI et ses prédécesseurs, il existe une «théologie des nations». Elle repose sur le quatrième commandement : «Tu honoreras ton père et ta mère». Ce commandement implique de rendre un culte à ses parents et à ses ascendants et donc à sa patrie. Cela implique un amour de prédilection à laquelle la nation appartient car elle constitue une famille de familles. A en croire saint Augustin, la politique est, en ce sens, la plus haute forme de la charité.

En quoi les propos du pape François sont-ils si révolutionnaires?

Il abolit toute possibilité de [régulation des flux migratoires](#). François inaugure une nouvelle théologie mondialiste mortifère pour l'Europe. Le premier élément saillant de son discours est le fait que les États seraient illégitimes face aux migrants. Je fais allusion à cette phrase incompréhensible qui accorde un primat à la «sécurité personnelle» sur la «sécurité nationale». Jusqu'à présent, les États avaient une justification régaliennne: c'était la sécurité nationale qui garantissait la sécurité personnelle. Le pape opère donc un renversement complet qui ressemble à une prime à l'anarchie. Ce discours installe l'Église dans une proximité douteuse avec les mondialistes du transhumanisme et de la marchandisation du monde, qui veulent eux aussi la suppression des souverainetés, des frontières et des États. Dans son catéchisme, l'Église a toujours défendu le droit du migrant de migrer en cas de nécessité, mais aussi le droit légitime des États à limiter les flux migratoires. C'est ce balancement et cet équilibre que le pape semble envoyer aux oubliettes.

Mais vous conviendrez que le pape n'est pas vraiment l'allié du mondialisme libéral et libertaire?

Il semble confondre l'universalisme catholique avec le mondialisme le plus débridé. Le pape François propose d'annuler toute différence entre les clandestins, les immigrants légaux et les citoyens... Résultat? La citoyenneté apparaît comme un concept périmé quand on prône un «droit d'installation préalable pour les migrants». En effet, la caractéristique singulière du citoyen par rapport à l'étranger est la pérennité du séjour. Le multiculturalisme prôné par François deviendrait selon lui le seul modèle conforme à l'Évangile. Le migrant, avec un grand M, apparaît dans une vision quasi christique. Le patriotisme devient un péché. On ne pourrait être catholique et patriote. C'est la doxa des mondialistes.

Quel est le risque, pour l'Europe, de renforcer les droits des migrants au nom de la protection des personnes?

Le risque de se dissoudre. L'Europe est en train de devenir une marqueterie communautaire, multiconflictuelle et multidéculturée. Dans son point 21, le pape évoque le transfert des identités culturelles, autrement dit le refus de l'assimilation. Concrètement, cela porte le risque de l'islamisation de l'Europe avec le voile, le halal, etc. Les chrétiens d'Orient nous ont avertis :

«Regardez ce qui nous arrive car demain il vous arrivera la même chose».

Vous ne comprenez pas la sollicitude du pape François pour les migrants?

Cette sollicitude me semble à sens unique. A aucun moment, le pape François ne parle de l'immense détresse matérielle, morale et spirituelle des citoyens des pays d'accueil, de leur insécurité et de leur confrontation si douloureuse au quotidien avec une autre société aux mœurs incompatibles.

Vous voulez parler de cet islam que vous évoquez dans « [Les cloches sonneront-elles encore demain](#) » (Albin Michel)?

Oui. Ce discours « migrationniste » du pape François risque de mettre en colère beaucoup de Français, de générer beaucoup d'incompréhension chez les chrétiens et de réjouir certains imams radicaux. Il paraît bien imprudent de désarmer les consciences et de sous-estimer ainsi la dimension guerrière d'une religion qui est conquérante par essence. Du point de vue de l'Histoire, le grand mouvement de l'islam a recommencé en direction de l'Europe. Nous sommes devant un phénomène inédit du djihad qui planifie une conquête pacifique de notre continent. L'islam fait le pari que l'Europe va se coucher: qu'il n'y aura de sursaut ni démographique, ni spirituel, ni civilisationnel.

Mais pour revenir à la sollicitude du pape, elle est quand même inscrite dans l'Évangile?!

À condition de ne laisser personne au bord du chemin. La sollicitude de François est hémiplegique. D'abord pour les pays d'accueil submergés et qui souffrent dans leur chair des attentats ; ensuite pour les pays d'Afrique où tant de gens dans la misère refusent malgré tout de quitter leur pays. Dans son livre « [Dieu ou rien](#) », le cardinal Sarah demande aux africains de développer l'Afrique et de ne pas se déraciner. Faute de quoi, ils seront malheureux. Car un homme déraciné est un homme appauvri, coupé de sa sève et de sa mémoire. Il faut aider les peuples pauvres là où ils vivent plutôt que les pousser à l'errance et à la misère du déracinement. J'ai une expérience personnelle de ce que je vous dis. J'aime profondément l'Afrique. Depuis longtemps, [le Puy du Fou](#) aide des pays comme Madagascar. Il faut donc aider les pays d'origine – ce que le

mondialisme refuse de faire car il encourage la transhumance de l'homme traité comme une marchandise. Un certain capitalisme cherche les bras les moins chers du monde, le pape François s'en est d'ailleurs fait l'écho. C'est pourquoi sa position est incompréhensible. Les siècles à venir jugeront sévèrement toutes les élites mondialistes qui ont déraciné des populations entières après les avoir appauvries. Que sera Rome demain dans une Europe chrétienne qui ne sera plus rien de ce qu'elle fut et de ce qui constitue sa richesse? Une Europe livrée à la concurrence de deux mondialismes : le mondialisme islamique et le mondialisme hédoniste qui se nourrissent l'un l'autre. Aujourd'hui, la question de l'Europe est simple. Je supplie le pape de la regarder en face : c'est la question de la survie de la chrétienté. J'ai peur que ce pape soit celui du

[Camp des saints](#)

(NDLR: roman de Jean Raspail).

P. S. Un prieten mă întreabă: „Papa Francisc e prea bun sau e prea prost? Sau e prost de bun?”. Am ezitat să risc un răspuns și m-am scos cu un „Dumnezeu știe”... (R. C.)

publicat de Răzvan Codrescu